

GORNIE (5) *av*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie pochylone (tak w gorny); e jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z tych samych przykładów) s.v. górno.

1. *Wspaniale, butnie, wyniośle, pysznie, dumnie, z wysoka (4) : godzi sie aby gi [obycza] zawnie panowie flachtá myeli/ wtepujac á vchodzac w tym innsym ludzjom/ ktorzy z wyfokyeego czola/ gornye dzyeci fwoye przyodzyewaya/ przeladzayac sie nad innsie GliczKsiqz F3v, E5v.*

Zwrot: »gornie mowic« = magnifice loqui Modrz (2): kazdy o fwych rzeczach gornie mowil/ á ieden drugiego niesluchal ModrzBaz 52v, 23.

2. *Wysokim tonem albo glosno (1) : Gdy ieden glos gornie idzie/ drugi znizyc fię musi SkarKazSej 676b.*

Synonimy: 1. butnie, chępliwie, chłubliwie, pysznie, sławnie, znamienicie.

Cf GORNO

ZCh